

לקוטי תורה • פרשת נשא • מאמר 8

מעט ביאור על זאת חנוכת המזבח

ביאור קצר על "זאת חנוכת המזבח"

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק

LikuteiTorah.com

הפרשה החסידית

[/likuteitorah.com/he/likutei-torah/nasso/8](https://likuteitorah.com/he/likutei-torah/nasso/8)

1 מעט ביאור על זאת חנוכת המזבח

ביאור קצר על "זאת חנוכת המזבח"

2 עיין בפ"י הרמ"ז [הרב משה זכות] בזהר פ' אמור דפ"ט א' דשמן המשחה הוא ממו"ס [ממוחא סתימאה] והריח שבו הוא מבחינת גבורה דע"י [דעתיק יומין] המלובש במו"ס [במוחא סתימאה] כו' ועמ"ש ע"פ לריח שמניך ובביאור ע"פ מי יתנך כאח לי בפי תרומה.

ראו את פירוש הרמ"ז (רבי משה זכות) על הזוהר, פרשת אמור, דף פ"ט ע"א: שמן המשחה הוא ממוחא סתימאה (המוח הנעלם), והריח שבו הוא מבחינת גבורה דעתיק יומין, המלובש במוחא סתימאה וכו'. וכן ראו מה שנכתב על הפסוק "לריח שמניך", ובביאור על הפסוק "מי יתנך כאח לי", בפרשת תרומה.

3 והנה מבואר במ"א באגה"ק [באגרת הקודש] ד"ה למה נסמכה פ' מרים שע"י העלאת מ"ן [מ"ן נוקבין] של הקרבנות שע"ג [שעל גבי] המזבח נמשכים ויורדים מ"ד [מ"ן דוכרין] מבחי' אדם שעל הכסא הנק' ז"א דאצילות וזהו ענין אכילת מזבח שממשיך מ"ד [מ"ן דוכרין] מבחי' א"פ [אור פנימי].

והנה, מבואר במקום אחר, באגרת הקודש, בדרוש הפותח במילים "למה נסמכה פרשת מרים", שעל ידי העלאת מ"ן נוקבין של הקרבנות שעל המזבח, נמשכים ויורדים מ"ן דוכרין מבחינת "אדם שעל הכיסא", הנקרא ז"א דאצילות. וזהו ענין אכילת המזבח, שממשיכה מ"ן דוכרין מבחינת אור פנימי.

4 וענין הקטרת שהוא הריח שהוא עולה עד בחי' חוטמא דעתיק כמ"ש ע"פ אריתי מורי, זהו העלאת מ"ן [מ"ן נוקבין] לבחי' המקיף המלך המרומם לבדו כו'

ענין הקטורת, שהיא הריח העולה עד לבחינת חוטמו של עתיק, כפי שמבואר על הפסוק "אריתי מורי", הוא העלאת מ"ן לבחינת המקיף, "המלך המרומם לבדו" וכו',

והמתנשא מימות עולם וענין שמן המשחה שהוא תערובות פנימי ומקיף היינו כמ"ש כשמן הטוב כו' יורד על הזקן כו' שנמשך ממזלות דנפקי ממו"ס [ממוחא סתימאה] שבו מלובש גבורה דע"י [דעתיק יומין] כנ"ל.

"והמתנשא מימות עולם". וענין שמן המשחה, שהוא תערובת של פנימי ומקיף, הוא כפי שנאמר "כשמן הטוב" וכו', "יורד על הזקן" וכו': הוא נמשך מהמזלות היוצאים ממו"ס, שבו מלובש הגבורה של עתיק יומין, כפי שהוזכר לעיל.

ויש להעיר לענין תערובות בחי' פנימי ומקיף מענין רקיע השביעי הנקרא ערבות (פ"ב [פרק ב'] דחגיגה י"ב ב').

ולענין תערובות בחינות הפנימי והמקיף, יש להעיר על ענין הרקיע השביעי, הנקרא ערבות (חגיגה, פרק ב', דף יב ע"ב).

שפי' בפרדס ערך ערבות ע"ש שבו מתערבים חו"ג [חסד וגבורה] יחד וכ"כ [וכן כתב] בזח"ב [בזהר חלק ב'] קס"ה א'. והוא ע"ד עושה שלום במרומיו שמחבר שני הפכים כו' מלך שהשלום שלו.

שכפירושו בפרדס, בערך "ערבות", נאמר שהוא נקרא כך משום שחסד וגבורה מתערבים בו יחד; וכך נאמר גם בזהר, חלק ב', דף קסה ע"א. הדבר דומה ל"עושה שלום במרומיו", המחבר שני הפכים וכו', "מלך שהשלום שלו".

והיינו לפי כי רקיע זה השביעי הוא ענין היכל השביעי היכל קדח"ק [קודש הקדשים] שכולל ג' ראשונות וכמ"ש במא"א [במאורי אור] אות ע' [עיינן] סנ"ח וז"ש [וזהו שכתוב] סולו לרוכב בערבות ביה שמו כו'

וזאת משום שהרקיע השביעי הזה הוא בחינת ההיכל השביעי, היכל קודש הקודשים, הכולל את שלוש הספירות הראשונות, כפי שנכתב במאורי אור, אות ע', סעיף נח. וזהו [פירוש] הכתוב: "סולו לרוכב בערבות, ביה שמו" וכו',

שהוא בחי' שלמעלה מהמדות דלאו מכל אליון מדות איהו כלל ע"כ מתבטלים שם המדות והיו לאחדים וכמ"ש לך ה' הגדולה והגבורה כו',

שהיא בחינה שלמעלה מהמדות, שכן "לאו מכל אליון מדות איהו כלל". לכן המדות בטלות שם ו"היו לאחדים", כפי שנאמר "לך ה' הגדולה והגבורה" וכו',

ועד"ז יש לומר בענין פ"י תערובות פנימי ומקיף ע"י כי גאה גאה כו' שמקיפים ופנימיים שוים לפניו.

ובדרך זו אפשר להסביר גם את ענין תערובת הפנימי והמקיף, על ידי "כי גאה גאה" וכו', שכן המקיפים והפנימיים שווים לפניו.

5 ועמשי"ל [ועיינן מה שכתוב לעיל] בביאור ע"פ נשא את ראש בני גרשון בענין יד הרמה שמחבר השני ידות שהם חו"ג [חסד וגבורה] כו' ע"ש.

ועיינו במה שנכתב לעיל בביאור על הפסוק "שאו את ראש בני גרשון", בענין "היד הרמה", המחברת בין שתי הידיים, שהן חסד וגבורה וכו'. עיינו שם.

וזהו ג"כ פי' מ"ש גבי קטרת ממולח טהור קדש ופי' הגאון החסיד מוהר"ר [מורנו הרב רבי] פנחס ז"ל [זכרוננו לברכה / זכרונם לברכה] הלוי האב"ד [האב בית דין] דק"ק פפד"מ [פרנקפורט דמיין] תלמידו של הה"מ [הרב המגיד]

נ"ע [נשמתו עדן] בספרו פנים יפות על התורה וז"ל [וזה לשונו] פי' התרגום מערב דכי קודשא

וזהו גם פירוש הכתוב לגבי הקטורת: "ממולח טהור קדש". הגאון והחסיד מורנו הרב פנחס הלוי ז"ל, אב בית הדין של הקהילה הקדושה בפרנקפורט על המיין, תלמידו של המגיד נ"ע, פירש זאת בספרו "פנים יפות" על התורה, ואלה דבריו: "התרגום מפרש: 'מעורב, טהור, קדוש';

והוא כי חכמה נקראת קדש ובינה היא בחינת טהור והם תריין ריעין דלא מתפרשין עכ"ל [עד כאן לשונו].

כלומר, חכמה נקראת 'קודש', ובינה היא בחינת 'טהור', והן 'שני רעים שאינם נפרדים'. "עד כאן לשונו.

6 ועמ"ש בפ"י נשמה שנתת בי טהורה היא ועלייתה לבחינת קדש ע"י אשר קדשנו במצותיו בד"ה ושמתו כדכד ובד"ה שבת שבתון.

וראה גם את המבואר על פירוש "נשמה שנתת בי טהורה היא" ועל עלייתה לבחינת "קדוש" באמצעות "אשר קדשנו במצותיו", במאמר המתחיל "ושמתו כדכד" ובמאמר המתחיל "שבת שבתון".

ומשם יובן פי' מערב טהור קדש שהוא קרוב לענין הנ"ל בתערובות הפנימי והמקיף וזהו ענין ביום המשח ואחרי המשח שבקטרת והבאת קערות

ומשם יובן פירוש "מעורב טהור קדוש", הקרוב לעניין האמור לעיל, של התערבות הפנימי והמקיף. וזהו ענינם של "ביום המשח" ו"אחרי המשח": לגבי הקטורת והבאת הקערות נאמר...

שהוא בחי' העלאת מ"ן [מ"ן נוקבין] להמשיך האור מקיף כתיב ביום המשח לפי ששמן המשחה הוא ג"כ מבחי' מו"ס [מוחא סתימאה] דעתיק, אי"כ הכל בחי' א'.

שהם בחינת העלאת מ"ן כדי להמשיך את האור המקיף, נאמר "ביום המשח", מפני שגם שמן המשחה הוא מבחינת מוחא סתימאה דעתיק; ואם כן, הכול הוא בחינה אחת.

משא"כ אכילת מזבח שממשיך מ"ד [מ"ן דוכריין] מבחי' ז"א לכך נאמר ע"ז אחרי המשח כו' וע' בזהר פי' וארא דכ"ד ע"ב מענין כל הבקר לעולה שנים עשר ובפי' בהעלותך דקנ"א סע"א [סוף עמוד א].

אבל אכילת המזבח ממשיכה מ"ד מבחינת ז"א, ולכן נאמר עליה "אחרי המשח" וכו'. וראה בזהר פרשת וארא, דף כ"ד ע"ב, בענין "כל הבקר לעולה שנים עשר", ובפרשת בהעלותך, דף קנ"א ע"א.

ועיין עוד מ"ש בפ' צו ע"פ זה קרבן אהרן כו' ביום המשח אותו:
וראה עוד מה שכתוב בפרשת צו על הפסוק "זה קרבן אהרן" וכו', "ביום המשח אותו".

על המהדורה

המהדורה הזאת כוללת לשון המאמר והתרגום לעברית של ימינו.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

התרגום שלנו לעברית של ימינו, מתוך התרגום האנגלי שלנו מלשון הקודש, בלי הערות קה"ת: CC BY 4.0.

המהדורה כולה: CC BY-NC 4.0. מותר להעתיק, להדפיס ולהפיץ בחינם, בציון Kehot Publication Society ו־likuteitorah.com; אסור למכור.
/https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0

התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של likuteitorah.com בעזרת בינה מלאכותית (openai/gpt-6-luna-pro:batch), כשלשון המאמר לצדו לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725). למה ללמוד, וברכות הרבי: /likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha (Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309).

מיזם חנינמי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל־Sefaria או לספריית ליובאוויטש. © likuteitorah.com

מתוך /likuteitorah.com/he/likutei-torah/nasso/8

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק